

Xuyên Đến Tận Thế

Contents

Xuyên Đến Tận Thế	1
1. Chương 1:	1
2. Chương 2: Thiết Kế Trang Bị	4
3. Chương 3: Tìm Được Đồng Bạn	7
4. Chương 4: Nhanh Quá	9
5. Chương 5: Sẽ Không Có Ai Nữa	11
6. Chương 6: Quá Khứ	14
7. Chương 7: Quyết Định	16
8. Chương 8: Kết Cục	18
9. Chương 9: Ngoại Truyện:quá Khứ	21

Xuyên Đến Tận Thế

Giới thiệu

“Cậu nói câu yêu tôi? Liệu cậu xứng với tôi sao? Thật sự thì cậu không bao giờ cảm nhận được tình yêu, cậu bảo yêu t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-den-tan-the>

1. Chương 1:

“Yêu tôi? Cậu xứng sao? Cậu không bao giờ cảm nhận được tình yêu, cậu bảo yêu tôi! Bây giờ tôi không còn sức mạnh để cậu lợi dụng thì cậu vứt bỏ tôi! ” Hoạ Tâm nằm trong vũng máu, từng lời nói của cô như một nhát dao xuyên vào tim từng người, quá đau khổ, quá máu me, khiến người ta run sợ.

Từ phía chiếc xe hơi nát bét bị người khổng lồ đâm vào, một bóng người cao cao tiến đến.

“Xin lỗi, tôi cũng không phải là hắn” Trên tay Lê Phong cầm một chiếc dao, hắn hung hăng đâm thẳng vào ngực Hoạ Tâm, cười điên dại

“Lê Phong, cậu... Là đồ kh.. ” Hoạ Tâm cố cất lên một câu, nhưng không thành

“Bảo tôi yêu cô, mơ đi, một đôi cẩu nam cẩu nữ” Lê Phong đứng dậy, trên người hắn dính đầy máu, đến chính hắn cũng kinh tởm.

“Vô Minh, Anh có phải là Minh ca không? ” Một cô bé chạy đến, tay cầm một khẩu súng, tóc dính đầy máu tươi.

“Tiểu... Tiểu Hạ... Là em sao??? ” Lê Phong nhào đến, hai tay nắm chặt vào vai cô bé, kinh ngạc.

“Ca!!! ” Cô bé oà khóc, vui sướng ôm lấy Lê Phong

Nơi đây là tận thế.
Chân lí là giết chóc.
Kẻ mạnh sẽ sống.
Kẻ yếu sẽ chết.
Nhất định phải sống đến cuối cùng!

Trong một căn nhà hẻo lánh...

“Ca, gặp lại Anh thật tốt” Vô Hạ vui vẻ ngồi trên chiếc ghế được làm bằng rơm, gần như hỏng.

“Ừm, Anh cũng rất vui, nhưng mà có vẻ chúng ta đến đây không đúng lúc rồi” Vô Minh bằng bó vết thương cho Vô Hạ, mỉm cười dịu dàng

“Ừm, theo em biết thì đây là tận thế” Vô Hạ khổ não

“Ừm theo trí nhớ của mấy người này là như vậy”

Đây là tận thế.

Đều do một người tên Lưu Minh gây ra.

Hắn thấy thế giới quá chán nản nên liền thiết lập một thế giới game đời thực.

Ai chết, họ liền sẽ chết.

1 tuần sẽ có 1 con boss.

Không biết xuất hiện ở đâu cả, có lần nó chính là mặt đường, có lần chính là một cái ghế, có lần lại là người chơi.

Người chơi phải vượt ải để tăng cấp.

Giết được một người có thể nhận được một nửa điểm kinh nghiệm mà người ấy tích lũy.

Lí do xuyên đến đây à?

Rất đơn giản!

Bạn đi tàu điện ngầm!

Tuy không phải tất cả mọi người trên thế giới đều bị đến đây nhưng có hơn một tỷ người đến đất rồi.

Còn hai người này thì khác.

Họ lại là xuyên không đến đất nha!

Hơn nữa lại xuyên vào cùng nhau.

“Em cấp mấy rồi? ” Vô Minh không chán chờ nữa, hắn vào luôn vấn đề chính

“15. Cấp tân thủ, rác rưởi” Vô Hạ trả lời với vẻ khinh bỉ

“37, cấp trung bình, haha” Vô Minh vui vẻ đáp

“Ừm, vừa nãy em giết được một ông cấp 26 nên mới lên cấp 15 được đó, có lẽ người này mới đến đây cũng nên...” Vô Hạ tỏ vẻ tiếc nuối

“Vũ khí của Anh là dao gọt hoa quả cấp 20. Rác rưởi” Vô Minh lệ rơi đầy mặt

“Vây cấp vũ khí của em cũng gần bằng Anh, 18” Vô Hạ nhìn cây súng trong tay

“Sao mà em cầm được? ” Vô Minh cúi người, xem xét khẩu súng

“Đây là vật phẩm boss rơi ra” Vô Hạ bình thản đáp

“May ghê nha”Vô Minh cười

“Chẳng phải cái dao kia của Anh là rơi ra từ con boss cây đào sao? ”Vô Hạ châm chọc

~T_T~Anh cũng đâu có muốn như vậy a

~“À, vật phẩm rơi ra từ con boss nữ, cũng là vật phẩm boss rơi ra, cô ta là top 3,cấp 53,trước đó Anh cũng là cấp 15,sau đó giết cô ta mới được như vậy”Vô Minh lấy ra từ trong túi Áo rách nát một khẩu súng khắc chữ ngọc:Lam Tiên. Cấp 53.

“Là vật phẩm tăng theo cấp người sử dụng, nhưng mà... Dành cho nữ” Vô Minh lệ rơi đầy mặt

“Cảm ơn”Vô Hạ nhắc khẩu súng lên, rất nhẹ và êm, độ giật không quá mạnh, nhưng lực gây ra là tuyệt vời, kĩ năng là “Băng tam thế” có tác dụng hồi sinh cho đồng đội 3000 máu, tấn công 3000 máu

“Được đó nha”Vô Hạ không khỏi khen

“Làm sao Anh lấy được nó vậy? ”Cái này thật đáng ngờ, ca của mình lại đi quyến rũ người khác ư thật không trong sạch!

“Cái này vốn là thằng ngu này lấy được, ờ,hai đứa yêu nhau, thằng ngu này tất nhiên tặng cho con này, mà con này là con chuyên quyến rũ, mấy đứa con trai rất thích nó, điểm kinh nghiệm con này nhận được đều là thằng ngu này cho nó, rồi các kiểu thể loại, sau khi thằng ngu này phát hiện con này không thích mình, thằng này nó nổi điên, giết bao nhiêu người, nhưng không giết con này, ờ, sau đấy, Anh xuyên vào, thế là giết nó, đấy, câu chuyện là như vậy”Vô Minh liến thoảm kể một lượt, rất vui vẻ nói

“...” Ca luôn dùng từ ngữ thô bạo như vậy

“Đúng là thằng ngu! ”Cuối cùng Vô Minh thốt ra một câu, khí phách nói

Thật ra...

Mấy người này là đến từ tương lai!

Thằng Anh và con em đều thích đọc ngôn tình.

Ồ.

Thế là khi nào đọc truyện cũng phải chửi nhân vật phụ vài câu!

Cho nó sướng miệng!

Lúc đi ngủ thì phải trò chuyện tới tận ba giờ sáng để nói về chuyện.

Hầy...

Hai Anh em nhà “không”

“Anh nói phải! ”Vô Hạ tán thành

“Ừm, trong truyện thì con bé này sẽ là boss nữ phụ, thằng ngu sẽ là bạn thân của main, là một thằng si tình làm mọi việc vì con ngu này! ”

“Ừm ừm, quá đúng! ”

“...”

Hai người thảo luận hăng say cho đến khi...

Rầm

Cửa bị phá

“Mẹ nó, có để cho ông đây đọc truyện không hả? ”Vô Minh đứng dậy, cầm dao đâm thẳng vào ngực con xác sống, đâm mấy phát, nó liền chết.

“Quái cấp 20”

“Rác rưởi, cắt cho bố! ”

Vô Hạ đá một cái.

“Och, thân thể này thật yếu ớt, bố ghét, rác rưởi! ”

“...”Hai Anh em nhà Vô cứ mở miệng ra là nói rác rưởi

“Em không sao chứ”

“Mẹ nó, chắc không sao đâu, chỉ cần tập luyện kĩ thêm thôi! ”

Vô Minh đá con xác sống ra khỏi cửa, nhìn với ánh mắt đe dọa, đưa Vô Hạ đến một căn nhà rách nát khác.

“...”Nó chết rồi Anh còn đe dọa cái gì!

“Rác rưởi”Vô Minh đập lên cửa gỗ của ngôi nhà, thốt ra hai chữ huyền thoại

Tuy nói vậy, nhưng hắn vẫn ngồi vào.

“Tiểu Hạ, em vẫn nên đánh phỏ bản đi”Vô Minh khép cửa khoá chặt vào.

“Ừm, vậy em đi trước nhé”Vô Hạ nói giọng điệu chế giễu, bảo như vậy mà khoá chặt cửa lại là sao hả? Đồ điên!

“Nhìn ngược lại”Vô Minh bình tĩnh nói, tay vẫn chốt chặt cửa.

Mẹ nó!

Tường mất rồi lúc nào không biết!

“Rác rưởi”Hai Anh chị nhà Vô đồng thanh

2. Chương 2: Thiết Kế Trang Bị

Rầm!!!!

Từ trên cao rơi xuống một mảng đất dính đầy rêu khiến mặt đất vỡ toang!

“Mẹ nó chứ! ”Vô Hạ chửi

“Xem ra ca của em quá xem thường phỏ bản cấp 45 rồi”Vô Minh cố cười gượng

Quá khứ...

“Vậy thì mau đi thôi”Vô Hạ cười cười

“Chờ chút! Kiểm cho Anh cái vũ khí”Vô Minh khóc ròng

Và thế là thành thế này...

Pằng pằng pằng

Bùm bùm bùm

Tiếng chiến tranh vô cùng khốc liệt...

Rầm!!!!

Con khỉ đập nắm tay xuống mặt đất, và cứ thế nó lại vỡ ra...

“Mẹ nó! Bố không tin không đập chết được mày! ”Vô Hạ là một kẻ háo thắng, nếu không tham gia thì thôi, còn nếu đã tham gia á? Nhất định phải thắng!

“Mưa rào!!! ”Tuyệt kỹ lớn nhất của cây dao gọt hoa quả
Rào rào rào
Hệ thống:Ăn quả có thể hồi phục vết thương
“Hay lắm! ”Vô Hạ tức giận chớp lấy quả đào
Trên người họ đang có một đồng vết thương, sau khi ăn hơn ba quả đào liền hồi phục không ít
Cái này...
Đúng là quá may mắn!
Mẹ nó!
Con boss này là Tôn ngộ không nhá!
Đào muôn năm!
Cuối cùng con khỉ liền bị thu phục!
“Mẹ nó! ”Vô Hạ và Vô Minh rất tức giận
Vì sao lại là cây đào!
Đáng lẽ phải là hai người họ hại chết con khỉ này!
Nhưng thôi vậy...
Dù sao cũng được thưởng...
Hệ thống:chúc mừng người chơi Vô Hạ và Vô Minh đã lấy được Huyết Dạ
“...”Là cái gì?
Hơn nữa, đâu phải Vô Minh và Vô Hạ...
Trên kênh thể giới lập tức bị lấp đầy
Văn Uyển:May vcl!
Tam Thái:Vô Minh, Vô Hạ, mau cho tôi đi mà!
Lam Tinh:Người Anh em, đừng buồn
Liên Mãn Tuy:Aaaaa! HUYẾT DẠ CỦA TAO!!!!
Na Mẫn:Trước giờ vẫn mong có nó, nay đã bị người ta cướp đi mất...
Và còn rất nhiều người khác tỏ thái độ đau khổ và bi thương...
Lúc này, Vô Hạ và Vô Minh vô cùng tức giận! Tại sao lại cho bọn họ cái hào quang nhân vật chính này!
Cái bọn nhân vật chính chẳng cần cố gắng mà dành được mọi thứ!
Rác rưởi, bỏ ghét!
Và chính vì thế cứ câu truyện nào không công bằng như vậy là bọn họ lại chửi liên hoàn...
Và dẫn đến kết cục...
Vì xã giao của Vô Minh không tốt lắm nên đành nhờ Vô Hạ...
Vô Hạ:1 triệu kim cương đổi Huyết Dạ
Văn Uyển:Cô em, đừng đùa
Vô Hạ:Thiệt đó nha
Trên kênh thể giới đột nhiên nhảy ra một cái giao dịch

Mẹ nó!

Bọn nó lại làm thật

Ngay lập tức, giao dịch thành công

“Rồi, 5 trăm nghìn của Anh” Vô Hạ chia nửa phần kim cương ra

Sau đó, Vô Minh liền vứt cái dao số phận nhân vật chính đi.

Cảnh báo: Bạn đang vứt bỏ cơ hội làm nhân vật chính

Mẹ nó, cái này cũng do hệ thống sắp xếp!

Vô Hạ liền ném khẩu súng lam tiên đi, đúng vào cái cảnh báo đó.

Choang!

Hai người đi qua vô cùng bình cmn thản.

Tất nhiên là sau đó đi mua vũ khí.

Sau một hồi, hai người đã nhìn ra một nơi gọi là tự thiết kế trang bị!

Cái này á

Đơn giản lắm

Chỉ dành cho kẻ có tiền

10 vạn một cái

Ồ, hai ông bà vừa mới có một đồng tiền

Thuộc tính trang bị Vô Hạ (Cung)

Cấp: 25

Trang bị tăng theo cấp người sử dụng

Tấn công: 300

Phòng thủ: 180

Hồi: 100

Skill chốt: Vô Hạ

Khoá tấn công người chơi trong vòng 5 giây, điểm sát thương tăng 50 phần trăm trong vòng 5 giây khoá 100 giây

Skill phụ 1: V

Hồi 10 điểm, khoá 10 giây

Skill phụ 2: Ô

Tăng 30 điểm sát thương

Skill phụ 3: H

Tăng 20 điểm phòng thủ

Skill phụ 4: A

Đạn bắn $\times 3$, tăng 50 điểm sát thương cho người thuộc phe lành

Thuộc tính trang bị Thanh Phong (Thương)

Cấp: 25

Tăng theo cấp người sử dụng

Tấn công:350

Phòng thủ:150

Hồi:70

Skill chốt:Tam Hạ

Phân thân thuật ảo ảnh thành 3 đường, đánh không mất, sát thương nhân 3 khoá 1000 giây

Skill phụ 1:Diệp Phong

Lá Bay tứ tung, thuật điều khiển lá khoá 15 giây

Skill phụ 2:Thương xoay chuyển

Chặn đòn tấn công, khoá 5 giây

Skill phụ 3:Tuyệt đỉnh

Sát thương tăng 100 phần trăm, khoá 30 giây

“Ca, Anh có phải xem trọng sát thương quá rồi không? ” Vô Hạ thắc mắc, như thế này thật là thiệt

“Không hề nhá”Vô Minh mỉm cười

“Ừm, thế thôi” Vô Hạ quay đầu, trả tiền

Bóng hai người bước đi trên con đường nhỏ, ánh sáng chiếu vào, bây giờ, họ mới bắt đầu cuộc hành trình!

3. Chương 3: Tìm Được Đồng Bạn

Lộp bộp lộp bộp

Trời mưa...

Vô Hạ và Vô Minh chạy đến một gốc cây...

“Tiểu Vũ, chia tay đi”Một âm thanh quen thuộc nhấn vào tai Vô Minh

“Ca, chỉ là trùng hợp thôi”Vô Hạ vội nắm lấy tay Vô Minh, hét lên

Tất nhiên, bên kia cũng nghe thấy...

“Anh... Anh là đồ khốn! Anh yêu cô ta đúng không? Vì vậy mà vứt bỏ tôi”Cô gái kia căn bản không nghe thấy lời Vô Hạ nói, hiện tại cô ấy rất đau khổ

Nhưng người con trai thì nghe thấy, hơn nữa còn nghe thấy rất rõ

Sắc mặt hần tái xanh.

“Giờ thì em nói có phải trùng hợp không? ”Vô Minh quay đầu nhìn Vô Hạ, rút tay cô ra, tiến về bên kia

“Phan Ngạo”Vô Minh trừng hần ta, tay nắm chặt

“Vô... Vô Minh”Phan Ngạo lắp bắp

“Vô Minh? ”Lúc này cô gái mới để ý, hần ta là Vô Minh

Ngày xưa ngày xưa...

Bốn người họ là bạn rất thân!

Vô Minh thích Gian Vũ, rất thích, đã từng suýt chết vì cô.

Nhưng Gian Vũ lại thích Phan Ngạo.

Phan Ngạo lại thích Vô Hạ.

Một lần, Gian Vũ nói với Vô Minh rằng cô thích Phan Ngạo

Vô Minh biết mình là thằng nam phụ nên,ờ, chúc phúc cho bọn họ.

Sau đấy á, Gian Vũ tỏ tình với Phan Ngạo.

Máu chó là, sau hai ngày, ổng đồng ý.

Ổng cũng biết là Vô Minh thích Gian Vũ.

Nhưng Vô Minh lúc nào cũng hơn ổng. Ổng ghen tị.

Vô Minh thì luôn luôn tin tưởng thằng bạn thân.

Nó trái lương tâm, nhưng vẫn thích Vô Hạ.

Sau đấy, cho đến một ngày, bọn nó mất tích.

Có lẽ là đi chuyển tẩy điện ngầm kia.

Cho nên mới gặp lại.

Bây giờ thì...

Hệ thống xin phép giải thích.

Phan Ngạo không thể tiếp tục giả vờ rằng mình thích Gian Vũ.

Ổng muốn tìm Vô Hạ.

Họ cũng để ý việc hệ thống thông báo.

Hắn muốn tìm Vô Hạ, nói lời thích em ấy.

Gian Vũ thấy thế, muốn giết Vô Hạ.

Và đây chính là thời khắc vô cùng máu chó.

Nước mắt Vô Hạ tuôn ra.

Cô đã xem Gian Vũ là người thân

Bây giờ bạn thân nhất của cô lại muốn giết cô!

Tuy Vô Hạ cố khóc nhỏ nhưng Vô Minh cũng nghe thấy.

Không ai được làm em ấy khóc!

“Gian Vũ, cô đang mơ tawbgr điều gì đấy? ” Vô Minh cười như không cười, sắc mặt vô cùng lạnh lẽo.

“Không... Không hề! Vô Minh, Anh thích tôi mà phải không, bây giờ hắn chia tay tôi rồi, mau giết hắn cho tôi, mau giết hắn! ” Gian Vũ chỉ vào Phan Ngạo, mặt tức giận

“Cậu không làm thì tôi làm! ” Gian Vũ đứng bật dậy, cầm một chiếc dao ra

“Ể? Cô bảo cô thích hắn cơ mà? ” Vô Hạ bước sang bên Gian Vũ, cười khinh bỉ.

“Phan Ngạo, cậu muốn thế nào? ”

“Đừng... ” Gian Vũ và Phan Ngạo run lẩy bẩy

“Chúng ta đã từng là bạn thân” Hai người Vô Hạ Vô Minh nói đồng thanh như đã hẹn trước, thương đâm vào ngực, tên bắn vào tim.

Phụt

Máu phọt ra từ trong lồng ngực

Kinh tửm!

Kí ức của bọn họ lại quay về

“Tiểu Vũ Tiểu Vũ, tớ tìm được một cái xẻng! ”Một cô bé tết tóc màu bạc chạy tới, khuôn mặt tươi cười rạng rỡ

“Tiểu Hạ, hôm nay phải về ăn cơm sớm đó, Minh ca đã nhắc rồi mà”

Một cô bé thả tóc màu đen trông hơi bối rối

“Vậy để Anh đi cùng”Một cậu bé tóc vàng mỉm cười

“Ừm”Hai cô bé đều tán thành

Bóng ba người bước đi trên đường tung tăng...

Đến nơi, bọn chúng thấy một cậu bé tóc đen đã ngồi ở đó từ đời nào rồi

”Ca! Cô bé tóc bạc vô cùng ngạc nhiên

“Tiểu Hạ, Tiểu Vũ, A Ngạo, mau vào đây trồng cây, Anh đã mang hạt giống vào rồi! ”Cậu bé trên mặt dính đầy bùn bẩn, tươi cười dịu dàng

Bốn người cùng nhau, khoảng khắc ắt thật vui...

Vô Hạ nhìn xuống cái xác, ánh mắt rời đi, chạy nhanh về một ngôi nhà, mặc trời mưa

“Ca”Anh ấy đã ở đây từ lâu rồi.

“Tiểu Hạ, chúng ta lại giết thêm người rồi”Vô Minh nhìn bàn tay ướm máu của mình, gợi lại những kỉ niệm không hay.

“...”

“Ca, mau nghỉ ngơi thôi”

Vô Hạ tắt hệ thống của mình, ngỵ dưới sàn nhà ẩm ướt.

Vô Minh cũng như vậy mà làm theo

Bọn họ không muốn...

Giết thêm người vô tội nào nữa!

4. Chương 4: Nhanh Quá

Tại sao tất cả mọi việc đều đến với họ nhanh như vậy.

Chỉ một ngày mà bọn họ đã xuyên đến tận thế, thiết kế trang bị và... Giết người.

Vô Hạ không biết làm sao nhưng...

Cô đã mơ một cơn ác mộng.

Không lâu sau, Anh trai sẽ có người yêu.

Nhưng...

Chỉ có Anh trai yêu cô ta mà thôi!

Rồi cô quên hết tất cả!

Cô chỉ biết đó là một cơn ác mộng rất kinh khủng!

Không được, thân mình Vô Hạ run rẩy, khóc run lên vì sợ hãi.

Không được, mình phải làm sao, mình phải làm sao?

“Tiểu Hạ, em sao vậy? ” Vô Minh ở bên cạnh ngáp ngủ nói

“Anh... ” Không nói được!

Cảnh báo: Không được tiết lộ!

Mẹ nó!

Chết tiệt

Vô Hạ liền định viết chữ nhưng tay liền cứng lại

Vậy mình có thể nói việc khác chứ?

Hệ thống: Đương nhiên

“Tiểu Hạ? ”

“Không sao” Hệ thống rác rưởi chắc chắn không cho mình nói là nó không cho mình nói

“Ừm, vậy mau tiếp tục đi đánh phó bản thôi! ” Vô Minh cũng không hỏi nhiều nữa

Bọn họ đã sớm lên cấp 40, cả hai.

Hai người vừa ra ngoài, liền nhìn thấy một cô gái đang bị một đám bắt cóc vây quanh

Mẹ nó, đây chắc chắn là bà chị kia!

Aaaaaa, ca, em muốn nói!!!!

Nhưng Vô Hạ, cứ đứng ở một chỗ, mỉm cười.

Mẹ nó! Ca ơi đừng đi!!!!

Ồ, nhưng ca ca chính nghĩa, cứu người yếu ớt.

Mẹ nó!!!!!!!!!!!!

“A... A... Cảm ơn” Cô gái trông khá bối rối, cúi đầu

“Ừm, không sao” Còn ca nữa, đừng có như ánh sáng ban mai được không?

“Tôi, tôi tên là Tần Hoàng Kim, ừm, mẹ tôi bảo, ai đã cứu mình thì chắc chắn người đó chính là người tốt, nhưng trên thế gian này không có nhiều người tốt như vậy, cho nên, cho nên, có thể, là bạn trai tôi được không? ” Cô gái kia mặt đỏ bừng bừng, lấy hết can đảm ra để nói

Mẹ nó, simple như vậy?

Nhưng ca là người tốt a!

Không thể để cô ta vỡ mộng được a!

Nhưng mẹ nó, ca của cô có ngốc như vậy không?

Thật ra, có lúc ca cũng ngốc lắm!

Thật à, simple như vậy thôi à???

“Ừm” Vô Hạ muốn ngắt xỉu

“Ca... ” Vô Hạ vẫn mỉm cười, mặt cứng như bức tượng

Aaaaaa, rác rưởi a!!!!

Mình muốn phá cả thế giới này!!!!

“A! Thật sao? Vậy sau này hãy đi cùng nhau đi”

“Ừm”Ca ca, yêm hỏi Anh: thế méo nào????

A, bố ghét!

Đánh phỏ bản hết cả một ngày, hiển nhiên cô ta cũng là cấp 40

Lên cấp 45 rồi!

Ca à, Anh sao vậy?

Tác giả à, có lý chút được không?

TG:Ca cô không bị làm sao đâu!

Không bị làm sao cái gì, rõ ràng là IQ giảm 50 phần trăm!

Lẽ nào...

5. Chương 5: Sẽ Không Có Ai Nữa

“Mình không thể làm gì cả, mình không thể làm gì cả, trước giờ đều là ca giúp mình... Còn mình... Vô dụng”Vô Hạ đâm mũi tên xuống con đại bàng đã kiệt sức, máu bắn tung toé, suy cho cùng, cô cũng phải quen rồi.

“Hôm nay,nhất định phải báo thù”

Ở một nơi xa xôi nào đó...

“Tiểu Hạ, Tiểu Hạ! ”Vô Minh lo lắng gọi

“Minh, em ấy không có ở đây”Tần Hoàng Kim từ trong một căn phòng bước ra

“Chết tiệt! ”Vô Minh đập cửa gỗ, mặt tức giận, xen vào lo lắng

“...”Thương Hoàng Kim chỉ đứng lặng. Vô Hạ này chẳng lẽ biết được gì đó rồi?

“Mau đi tìm”Vô Minh liền vác thân đi ra ngoài

“Ừm”Thương Hoàng Kim thật không muốn nhưng cô đâu để lộ được?

Phó bản Vạn Tuệ Nhất Phàm...

“Hỡi chúa tể của rừng sâu, hỡi con tim đang rối loạn, thiên thần hộ mệnh của người đang gọi người đến đây!

”Vô Hạ cầm cuốn sách cũ kỹ, đọc lên câu thần chú

Lập tức, một con sư tử chạy đến

“Đưa ta đến hồ Vĩnh Vọng”Vô Hạ xoa đầu chú sư tử

Roạt

Hồ Vĩnh Vọng

Lạch cạch

Vô Hạ thả đồng xu xuống mặt hồ, ước nguyện

“Người làm tốt lắm, đến chung cư Kim Minh, đặt nó ở trên mặt bàn rồi mau về nhà của người” Vô Hạ vuốt ve con sư tử, đặt một tờ giấy vào chân nó

Sư tử mở rộng cánh, bay đi.

“Bây giờ thì ra đây đi” Vô Hạ hét lên, từ từ, ở quảng trường một người con trai bước ra

“Ồ ồ, giải cứu ca ca! ” Lưu Minh chê cười

“Đừng có mà đắc ý” Vô Hạ lườm hằn một cái

“Sợ quá! ” Lưu Minh chế giễu

“Ta không có đủ kiên nhẫn đâu” Vô Hạ hét lên

“Hả, hi sinh thân mình? ” Lưu Minh lại cười

“Ta đã nói rồi, người đừng đắc ý, Janjavi? ”

Lưu Minh giật mình, liếc nhìn Vô Hạ.

“Thế nào? ” Vô Hạ mỉm cười ghê rợn

Lưu Minh thở dài.

“Được, nhưng hứa với tớ, đừng để bị thương” Lưu Minh đi qua Vô Hạ, vô cùng dửng dưng

Vô Hạ quay đầu lại

“Cảm ơn cậu nhiều, nhưng mà không được, ca là người thân duy nhất còn lại của tớ, cậu hiểu mà, đúng không? ”

“... Vậy hãy cố gắng hết sức! ”

“Nhất định” Vô Hạ đập tay với Lưu Minh, mỉm cười

“Tiểu Hạ, em ra đây mau! ” Ổ kết giới, Vô Minh tìm mọi cách để phá giải

Bỗng dưng nó biến mất

“Em ấy đi rồi”

“Ừm... ”

“Vậy cho nên? ”

“Hả, Anh nói cái gì vậy? ”

“Đây là thời cơ thích hợp để em giết Anh, Hoàng Kim” Vô Minh mỉm cười, đưa súng trong tay Tần Hoàng Kim vào trước ngực

“Anh đã sớm biết? ”

“Ừm”

Tần Hoàng Kim mỉm cười nhẹ.

Không hiểu sao cô lại muốn khóc.

Hắn thật sự quá tốt

Làm mọi thứ vì cô

Cho cô tất cả...

Ngay cả khi biết cô muốn giết hắn.

“Em không làm được, Minh” Tần Hoàng Kim rút khẩu súng ra

“Anh biết mà” Vô Minh mỉm cười

Hắn biết mà!

Cô nhất định sẽ không làm như vậy

Quá khứ...

1 tháng trước...

“Ca! Em ra ngoài nhé! ” Vô Hạ cười tươi

“Ừm”

Cô đã quyết rồi, hôm trước tìm thấy mấy vệt đứt trên sàn nhà, nhất định là do Tần Hoàng Kim, ghép lại thì ra một cái bản đồ!

Lần theo vệt tích...

Hồ Vĩnh Vọng

Ở quảng trường...

“Cô gái, cậu đang tìm gì vậy? ” Lưu Minh ngồi trên mặt hồ hỏi

“Ôi! Sao cậu làm được như vậy” Vô Hạ hớn hở một hồi rồi cô nhận ra...

Mẹ nó!

Lưu Minh!

Ông chán đời làm ra cái thế giới này!

“A, tớ cũng không có gì đáng sợ đâu, thật ra chỉ là một vài thí nghiệm nho nhỏ” Lưu Minh mỉm cười, chỉ tay vào mình

Nho nhỏ?

Nho nhỏ cái đầu cậu!

Rác rưởi!

“Ờ ờ” Vô Hạ đi lùi

“Này, tớ thật không có gì đáng sợ mà! ” Lưu Minh chạy đến, nắm lấy tay Vô Hạ, vì lực mạnh quá nên...

Đẩy Vô Hạ xuống đất và...

Lỡ hôn ẻm

Mặt Vô Hạ và Lưu Minh đỏ bừng bừng đẩy nhau ra.

“Kể ra cậu cũng đâu có đáng sợ nhỉ? ” Vô Hạ gượng cười

“Ừm, tớ nói rồi mà!”

Lưu Minh cầm một chai nước ra bên cạnh Vô Hạ

“Uống không? ”

“Ừm”

“Oa! Ngọt quá! ”

“Nhỉ? ”

Hai người mỉm cười với nhau, cảm giác...

Như là một đôi sắp thành vậy!

Từ đó ngày nào Vô Hạ cũng đêbs thăm Lưu Minh, mặc dù khi nói chuyện rồi, cô liền biết Lưu Minh là Janjavi, kẻ hai mặt, chỉ cần nói ra từ này là có thể giúp hắn không còn sáng nắng chiều mưa nữa, nhưng bản thân sẽ gặp phải họa, thậm chí có thể chết!

Trong, thời gian hai người họ tình tình ái ái thì.... Đôi còn lại còn ngọt hơn thế!

6. Chương 6: Quá Khứ

“Hoàng Kim, em thích hoa gì nhất? ”Vô Minh đứng ở giữa đồng hoa bát ngát, ngược sáng, mỉm cười hỏi

“Hoa? Ừm... Hoa tulip, mẹ em rất thích nó! ”Tần Hoàng Kim đứng bên cạnh hồ nước, tỉnh bơ nói

“Tulip? Tiếc nhỉ, ở đây không có”Vô Minh mỉm cười

Vậy là sao?

Sao lại mỉm cười?

Vô Minh đưa tay chấp sau lưng ra

Đó là một đoá hoa hồng đỏ thắm

Hắn mỉm cười

“Anh thích em, nhưng mà... Liệu em có thích Anh không? ”Vô Minh trầm ngâm một lát

Tay hắn đỏ lừ.

“Em thích, bởi vì Anh là tất cả của em, Anh chết em chết, Anh sống em sống”Tần Hoàng Kim mỉm cười, ánh nắng chiếu vào thân hình mảnh mai của cô, trông như cô gái được ánh nắng tạo ra, thật trong sáng

Tần Hoàng Kim kéo tay hắn ra, cả chân và tay hắn đều đỏ lừ

“Cái này... Anh dị ứng hoa à? ”

“Ừ”Hắn nhìn Tần Hoàng Kim mỉm cười

“Đồ ngốc”Khuôn mặt Tần Hoàng Kim đỏ lừ, đưa hắn về nhà

“Ca, Kim tỷ, hai người về muộn vậy? ”Vô Hạ nhìn hai người bọn họ

Nhất định có gian tình!

“Ca, tỷ, hai người tỏ tình với nhau à? ”Mắt Vô Hạ híp lại, tỏ tình mà không cho cô đi cùng

Không đúng, lúc đó cô đang ở bên Lưu Minh

“Ừ”Vô Minh thẳng thắn tiếp nhận

Tần Hoàng Kim cúi mặt xuống...

“Ca, Anh ức hiếp tỷ à????? ”Vô Hạ nghi ngờ, bật chế độ trinh thám

“Không hề nhá”Vô Minh thẳng thắn từ chối

“Thôi thôi, ăn cơm đi! ”Tần Hoàng Kim gạt đề tài này sang một bên, ngồi xuống bên mâm cơm

Hôm sau...

Bầu trời tối âm u...

“Oáp! ”Vô Hạ tỉnh dậy

Vô Minh và Tần Hoàng Kim đang nấu bữa sáng

“Chào buổi sáng” Cả ba người đồng thanh

Cảnh tượng này...

Thật quen thuộc

Giống như trước kia...

Bốn người bọn họ...

Kết cục sẽ là gì đây?

Mọi thứ dường như không chân thật...

Mọi thứ đến quá nhanh!

Tại sao?

Tại sao?

Ai đã sắp xếp?

Tất cả...

“Tiểu Hạ? ”Vô Minh thấy Vô Hạ ngẩn ra liền hỏi

“Kh... Không có gì”Vô Hạ lắp bắp tiến đến mâm cơm, ăn sáng

“Này, Anh có để ý gì không? ”

“Trời quá tối”

“Ừm...”Vô Hạ lẩn đi, tiếp tục ăn cơm

Ting

Là thông báo của hệ thống?

“Xin chào, tuôi là Lưu Minh! Ồ, vốn dĩ muốn để mấy người đánh giết nhau cơ, nhưng mà quản lí thế này thì mệt lắm, tôi đâu phải thiên tài đâu? Cho nên, bây giờ nơi này là nơi mà các người sinh sống, phó bản vẫn còn, nhưng chỉ còn hiện trường mà thôi! Thế nhá, tuôi xin hết”Một tiếng nói vang lên khắp nơi, kết thúc với âm thanh tĩnh lặng

“...”Tên điên Lưu Minh này!

Vô Hạ thầm trách

Vô Minh nghe xong người cứng đờ, thế là không phải giết người nữa? Bọn họ cũng chẳng phải nhân vật đẳng cấp gì, là người bình thường, bình thường mà thôi!

Tần Hoàng Kim nghe không lọt cái gì, nghe tai này truyền sang tai khác

Kết quả, Tần Hoàng Kim là người lên tiếng đầu tiên

“Nếu như vậy... Chi bằng, kinh doanh đi? ”Tần Hoàng Kim đau đầu, cuối cùng chỉ muốn phá vỡ sự tĩnh lặng này mà thôi

Cuối cùng hai người kia lại đồng ý

Và lập nên chung cư mang tên Kim Minh

Bọn họ cũng coi như là người có tiền đi?

Không phải ai cũng có thể tiếp tục ở cá nơi rách nát ấy nữa!

Sau đó Vô Hạ liền rời đi, còn Tần Hoàng Kim và Vô Minh đi quản lí một số thứ khác...

Hồ Vĩnh Vọng...

“Lưu Minh ơi là Lưu Minh, mặt kia của cậu thật vô lương tâm mà! ” Vô Hạ khấn trách

“Tiểu Hạ... ”

“Ể? ” “Trông hắn có vẻ kì lạ, cô nói sai cái gì à?”

Lưu Minh ôm lấy cô, hôn lên trán cô, ánh mắt rũ xuống

“Tớ thích cậu” Lưu Minh nhắm mắt, tay ôm, chặt lấy cô

“Ừm, tớ cũng thích cậu” Vô Hạ không từ chối, cô thích hắn, vậy thì sao?

“Tớ không còn nhiều thời gian nữa” Lưu Minh dựa vào cô, giọng nói run rẩy

“...” “Nói cho rõ đi chứ!”

Tâm tình Vô Hạ không hề tốt chút nào

Rối loạn

Phải

Cô không biết làm gì cả!

“Thế giới này... Có thể bị phá hủy”

“?!” Vô Hạ giật mình

“Là Lưu Minh, bởi vì chưa có ai nói từ đó... Nên hắn muốn hủy diệt chính mình, bởi vì... Có lẽ hắn không muốn mỗi ngày đều bị dằn vặt chẳng?” Lưu Minh mỉm cười nhẹ

“Ể, cậu không phải Lưu Minh sao?”

“Gọi tớ là Vũ Thần, Lưu Minh là người kia”

”Cái giá... Cậu biết là gì không?”

“Sẽ là tên kia quyết định”

“...”

Đến tận tối, Vô Hạ mới về nhà

Cô ở phòng riêng nên cũng chẳng ai biết

Phải... Làm thế nào đây?

7. Chương 7: Quyết Định

Cô không ngủ được...

Vậy...

Tại sao không đến chỗ Lưu Minh?

“Này cô bé” Giọng nói yếu ớt từ bên gốc cây vang lên, nghe thật đáng thương

“Ể, Lưu Minh? ”Vô Hạ giật mình

“Này cô bé, Anh của em không ổn đâu”Lại là giọng nói đó, hấn ngẩng mặt lên, mỉm cười yếu ớt

“...”Vô Hạ không biết nói gì, cô cảm thấy hấn rất đáng thương...

Mái tóc đen rũ rượi thả trên khuôn mặt hấn

“Làm cách nào? ”Vô Hạ lên tiếng

“Ừmmmmmmmm..... Muốn nghe không? ” Hấn mỉm cười, vẻ yếu ớt đã bay đi hết

“Có”Vô Hạ ngồi xuống bên cạnh hấn, ánh mắt kiên quyết

“Nói từ đó, em tự tìm đường, tìm công tắc, ấn vào nó”Lưu Minh nói một cách thuần thục rồi nhấc chân lên, một tay dứt túi quần, lưng gù gù, đi về phía biệt thự

Vô Hạ:“...”Là sao?

“Tổng kết lại sẽ là nói từ đó, tìm đường đến công tắc rồi ấn vào nó? ”Vô Hạ khổ não, tên này đúng là khó hiểu

Vô Hạ đi về phía rừng

Một con sư tử bay đến

“...” Méo gì thế?

Nó đáp xuống, trên tay, ờ, hoặc chân cầm một mảnh giấy

“Quà cho cô bé”

“...”

Sáng...

Cốc cốc cốc

Ai vậy?

Giờ này sẽ chẳng ai đến tìm cô cả?

Vô Hạ nhòm qua camera trước cửa

“...”

Mẹ nó!!!

Tỷ lại định tính kế cái gì đây?

Cả đêm không ngủ được thì đành!

Bây giờ tỷ lại đến

Aaaaaaaa

Đau đầu tỷ ơi!

Không còn cách nào khác, Vô Hạ phải mở cửa

“Tiểu Hạ, hôm nay chị có việc muốn nói với em”Thương Hoàng Kim nói đầy quyết tâm

“Vào”

Thương Hoàng Kim bước vào, ngồi bên bàn

“Chuyện gì? ”Vô Hạ đứng cao mặt, khoá cửa

“Chị là sát thủ do Lưu Minh phái đến”

“...” Ồ rồi sao?

“Hôm nay chị phải giết ca của em. Chị đã lên kế hoạch rồi, tốt nhất đừng phá hỏng”

“Uy hiếp? ”

“Ừm, là em trai Thương Trì của chị”

“Bây giờ thì cút”

Thương Hoàng Kim ngay lập tức đi ra

Vô Hạ đóng sầm cửa lại, tụt xuống dưới

“Không... Không”

Hôm qua khi nhận lấy tờ giấy, con sư tử bỗng dưng đưa thêm cả một tờ giấy khác.

“Cô bé, ta và Anh trai em có thù. Hẳn nợ ta, kiếp này trả. Nếu hẳn biết được, hẳn cũng làm như vậy, ngày mai là hạn cuối cùng, cô bé, lựa chọn đi”

“Aaaaaa! ”Vô Hạ vò đầu

Thật ra cô chỉ sợ...

Cái giá có liên quan đến hẳn

Liên quan đến Vũ Thần

Nhưng hết cách rồi!

Và chính là bây giờ

Bây giờ là lúc tự tìm đường?

Roạt!

Hồ nước bắn ra một tờ giấy, kì lạ là nó không hề ướt

“Đến xứ Fer, tìm nhà tiên tri, hẳn sẽ giúp em”

“...” Sao bảo tự tìm đường kia cơ mà

Thôi được rồi

Vô Hạ nói khẽ một câu cảm ơn rồi gọi chú sư tử đưa mình đến xứ Fer.

8. Chương 8: Kết Cục

Đến xứ Fer rồi thì...

Mẹ nó!!!!

Đây là một mảng hoang vu hẻo lánh

Cái tên Lưu Minh kia nghĩ cái gì vậy chứ!

Bà đây đang vội! OK?

Rác rưởi!

Vô Hạ luôn quần xung quanh mảng đất

Ừ...

Giờ thì cô mới phát hiện...
Có người theo dõi
Vô Hạ liền tổ chức đại chiến đá đánh nhau các kiểu
Và sau đó...
Ừ, cũng khá nhanh
Người đàn ông lặn xuống đất
Hình như là cái ông mà cô giết lúc mới tới
“...”
Cánh cửa nào đó mở ra
Hay lắm!
Vô Hạ bước vào
Tầng 2!
Vượt biển...
Đùa vừa thôi chứ!!!
Sau không biết bao nhiêu lâu, Vô Hạ đã đến được bờ bên kia
Đen đủ!
Mẹ nó!
Rác rưởi!
Thằng Lưu Minh bị điên!
Là những câu mà cô nói khi lên một tầng khác
Tầng 10
Lại là một mảng hoang vu
Vô Hạ cầm cây súng, bắn thẳng vào một gốc cây
“Ra đây” Đúng, cô nói rất lịch sự... Chắc thế
Lạch cạch
“Đã lâu không gặp” Một bóng người bước ra, tay cầm một con dao
Ừ, là Gian Vũ...
Còn một người nữa đứng dựa vào cái cây như người chết
Ừ, là Phan Ngạo...
Phải ha, bắt quá, câu nói ai chết liền sẽ chết cũng chỉ là một lời nói mà thôi...
Vô Hạ lao đến, tay nắm chặt cổ của Gian Vũ
Con dao rơi xuống
Cho đến khi cô ta chết, Phan Ngạo cũng đã cầm lấy con dao tự sát rồi
Vô Hạ vứt cây súng xuống
Hết đạn rồi
Phía sau là một phòng theo dõi

Công tắc công tắc

Lần mò một lúc lâu, Vô Hạ lần ra được một công tắc bé xíu trên nóc nhà

Giấu kĩ thế!

Vô Hạ ấn vào

...

...

...

...

...

Rè rè

”Này cô bé, khi em nghe được, thì hẳn, em đã đến đây rồi, tôi cũng chỉ muốn thông báo, hình phạt của em, sống 1000 năm...”

Rè rè...

Nơi này chắc hẳn sẽ được cải tiến thôi, 1000 năm sau, gặp lại”

Rè rè...

Tiếng radio ngắt

“Cảm ơn, tạm biệt” Vô Hạ ngẩng đầu lên, mỉm cười

Roạt

Tất cả mọi thứ xung quanh cô biến mất

Cô đang ở trong biệt thự bên hồ Vĩnh Trọng

Nơi mà Vũ Thần ở

Cô đi ra ngoài, một chú sư sãi lao đến

“1000 năm này, nhờ vào may mắn rồi” Vô Hạ xoa đầu con sư tử

Cô đi đến bên rừng

Nơi đó...

Là ca và tỷ...

Tỷ đã không chờ cô, mà hành động rồi...

Quá khứ...

“Đúng, em sẽ không làm thế, nhưng em không thể không làm như vậy” Giọng Thương Hoàng Kim này một to hơn, rồi đến đoạn cuối thì là hét lên, tay chìa thẳng súng vào Vô Minh

Hắn đứng lặng, không nói gì, nhắm mắt lại

Đoàng

Tiếng súng vang lên, máu bắn tung toé

Sau đó, Thương Hoàng Kim chìa súng vào chính mình

“Chờ em...” Cô chỉ để lại cho Vô Minh hai từ...

Rồi nắm tay hắn, nhắm mắt an phận

Vô Hạ không biết kết cục của bọn họ như thế nào, sống hay chết, cô không biết.

Cô chỉ biết, bọn họ đã có một cái kết... Của chính bọn họ
Vô Hạ đắp mộ cho họ, ngày ngày đều đến nói chuyện
Về sau, nơi này bị mọi người tranh giành
Dù sao, kỹ thuật hiện tại vẫn chưa được như thế này
Dù như thế nào thì...
Nơi này cũng đã trở thành một game chân chính!
Có nhiều người chơi hay đến hồ Vĩnh Vọng ngắm cảnh
Nhiều lần, họ báo lỗi lên hệ thống
Nhưng...
Lại chẳng có lỗi nào cả
Họ nghĩ đó là một boss ẩn
Nhưng chơi mãi, lại chẳng có gì cả
Chính vì vậy, hình ảnh người von gái mái tóc bạc dài với chiếc váy trắng, bên cạnh một con sư tử đã khiến
bọn họ vô cùng tò mò
Trò chơi này được lưu truyền rất lâu
Cho đến hơn 2000 năm sau, họ mới phá game
Người con gái ấy...
Là ai?
Hết
Cảm ơn các bạn đã đọc bộ truyện này, cho tui bình luận, bình luận! Đừng lo, sẽ có phần quá khứ và phần
tương lai trong ngoại truyện nữa.

9. Chương 9: Ngoại Truyện: quá Khứ

Tiểu Hạ, Tiểu Minh, bảo vệ nhau, sống cho tốt, cha ẹ cũng là bị ép”Một người phụ nữ tay nhuộm máu ôm
lấy hai đứa trẻ, đặt chúng lên chiếc xe hơi sang trọng
“Bảo trọng”Người phụ nữ chỉ để lại hai từ, dòng nước mắt tuôn ra như suối
“ME!!!!!! ”Đứa bé tóc bạc gào lên, nước mắt che chắn cả tầm nhìn
Đứa bé tóc đen không nói gì, chỉ quay đầu với cô bé tóc trắng
“Ngoan”
“Ca... ”Cô bé im lặng nhìn ca ca của mình, từ nhỏ, hấn vẫn luôn máu lạnh vô tình, chính vì thế mà tình cảm
giữa cô và hấn không được thân quen
“Xuống xe”Tài xế nói
Hai đứa trẻ chỉ lặng lẽ đi xuống
“Ca... ”Cô bé nín chặt để không khóc, một chút lại kêu lên tiếng híc
“Ngoan” Hấn vẫn chỉ nói từ đây

Bọn trẻ đi vào trong căn nhà, vô cùng to và tráng lệ

“Ể, có người mới! ”Một cô bé tóc đen nhẹ nhàng bước xuống từ cầu thang, mỉm cười

Cậu bé lườm, người này có ý gì?

“Vô Minh, Vô Hạ, đây sẽ là bạn bè của các con trong suốt thời gian tiếp theo tại trung tâm đào tạo sát thủ này”Một người phụ nữ kính đen vũ vai Vô Minh, mỉm cười

Vô Minh không nói gì, chỉ có Vô Hạ lên tiếng

“Vậy chúng con sẽ phải làm gì, tại sao, chúng con sẽ sống ở đâu... Bla bla bla... ”

Và quản lí cũng trả lời hết các vấn đề đó.

“Các con chỉ cần nghe theo mệnh lệnh, vì chúng ta cần các con, các con sẽ sống ở đây, phòng 104 và 105... Bla bla bla... ”

Sau đó, quản lí liền dẫn Vô Hạ và Vô Minh đến phòng của mình

Sau ba ngày trò chuyện, Vô Hạ cũng hiểu ra đôi chút rồi...

Bọn họ đều là những đứa trẻ có tiềm năng bị tổ chức này nhìn trúng

Tổ chức uy hiếp cha mẹ bọn họ giao bọn họ ra

Và chính vì thế bọn họ mới ở nơi này

Cô bé kia chính là con gái của chủ tịch

Tên Gian Vũ, cũng là một người có thiên phú...

5 ngày sau...

Bọn trẻ phải trải qua mọi loại huân luyện vô cùng đáng sợ

Dần dần, họ cũng trở nên máy lạnh

Từ đó, ba người chơi thân với nhau và tìm được thêm Phan Ngạo luôn luôn tự tin và năng động

Mười năm sau, bọn trẻ bị thả ra ngoài, ai còn sống sót đến cuối cùng thì sẽ được trở thành sát thủ

Bọn họ ngày càng gần bó

Nhưng không lâu sau, Phan Ngạo và Gian Vũ mất tích

Từ đó hai người hơi trầm

Và bỗng dưng bị sát thủ hạng A gặp được

Bắt

Và từ đó mới có câu chuyện này...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-den-tan-the>